

Lag om ändring i steriliseringslagen (1975:580);

SFS 2012:457

Utkom från trycket
den 25 juni 2012

utfärdad den 14 juni 2012.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1–6 och 8 §§ steriliseringslagen (1975:580) ska ha följande lydelse.

1 § Denna lag gäller sådant ingrepp i könsorganen som utan att innebära kastrering medför varaktigt upphävande av fortplantningsförmågan (sterilisering). Lagen gäller dock inte ingrepp som utförs som ett led i behandlingen av kroppslig sjukdom.

2 § En person som har fyllt tjugofem år får på egen begäran steriliseras, om han eller hon är bosatt i Sverige. Om sterilisering vägras, ska frågan omedelbart underställas Socialstyrelsens prövning.

3 §² En person, som har fyllt arton men inte tjugofem år och som är bosatt i Sverige, ska efter egen ansökan hos Socialstyrelsen få tillstånd till sterilisering

1. om det finns beaktansvärd risk för att arvsanlag som kan medföra allvarlig psykisk störning, svårartad kroppslig sjukdom eller svårt lyte av annat slag överförs till avkomling (genetisk indikation),

2. i fråga om kvinna, om graviditet till följd av sjukdom, kroppsfel eller svaghet skulle medföra allvarlig fara för kvinnans liv eller hälsa (medicinsk indikation), eller

3. i samband med ansökan om fastställelse enligt 1 § lagen (1972:119) om fastställande av könstillhörighet i vissa fall, om förutsättningar i övrigt föreligger för sådan fastställelse.

4 § Socialstyrelsens beslut i ärende om tillstånd till sterilisering får inte överklagas.

5 § Sterilisering får inte ske utan att den som begär åtgärden noggrant har informerats om ingreppets innebörd och följder samt, i förekommande fall, om andra möjligheter att förebygga graviditet.

6 § Endast den som är behörig att utöva läkaryrket får utföra sterilisering.

¹ Prop. 2011/12:142, bet. 2011/12:SoU23, rskr. 2011/12:259.

² Senaste lydelse 1991:1960.

SFS 2012:457

Sterilisering av kvinna ska ske på allmänt sjukhus eller på annan sjukvårdsinrättning som Socialstyrelsen godkänner.

8 § Den som uppsåtligen utför sterilisering i strid med denna lag döms till böter eller fängelse i högst sex månader. Till ansvar enligt denna bestämmelse ska inte dömas om gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)